

ства, и да се грижатъ за душевното чловѣческо спасеніе. В. Какъ са совершава Хіротоніата, тоѣсть Рѣкоположеніето; ѿ. Помольбаса къ БѢГѢ Епископо, и си полага рѣцѣтъкѣ верхѸ главата на-оногоба, кой-то са ѣ иѸкралъ за това, и така той става ѡсващенъ БѢГѢ, и достѡинъ да совершава Божественнытъ Тайнства, каквѡто и Писаніето свидѣтельствава за това, и дѡма: Рѣкоположше же имъ пресвѣтеры на всѧ цѣркви, и помолѣвшеса съ постома, предаста имъ Господѣни, въ негѡже вѣрѡваша. (Дѣян: Гл: ̄д. От: 23.) За коѣто Рѣкоположеніе така пише Апѡстолъ Павелъ: Не неради ѡ своѣмъ дарованіи живѡщемъ въ тебѣ, ѣже данѡ тебѣ бысть прорѡчествомъ, съ возложеніемъ рѣкѸ спасенничества. (̄а. Тімо.о: Гл: ̄д. От: 14.) И пакъ на дрѸго мѣсто говори: Воспоминаю тебѣ възгрѣвати даръ Бѡжій, живѡщій въ тебѣ возложеніемъ рѣкѸ моѣю. (̄а. Тімо.о: Гл: ̄а. От: 6. В. Колѣвласть са дава на Оващенныцѣтъкѣ чрезъ таково Рѣкоположеніе; В. Даваса свѣщата онаа власть, коѡто Христѡсъ даде на Апѡстолитѣ, рѣкъ: шѣдше наѸчите всѧ гѡзыки, крестѡше имъ во имя Отца, и Сына, и Свѡтѡгѡ ДѸха. (Мат.о: Гл: кн. От: 19. Марк: Гл: ̄в. От: 16. ЛѸк: Гл: кѣ. От: 47.) и: Влаика аще свѡжете на земли, кѸдѡтъ свѡзана на небеси. (Мат.о: Гл: ии. От: 18.) В. Що происходи ѡ тѣа Оващенны рѣчи; ѿ. Происходи това, защо тѣа власть и дѡлжность, що ѡ иматъ Оващенныцѣтъкѣ, въ тѣа двѣтъкѣ рѡкѡты состои: да побѡчатъ и приказватъ Слѡво Бѡжіе, и да совершаватъ Божественнытъ Тайны, коѣто и Апѡстоло подтврждава, и дѡма: Такъ насъ да нещѣетъ чловѣкъ, гѡкъ слѡгн Христѡвы, и строители тайнамъ Бѡжіймъ. (̄а. Корин.о: Гл: ̄д. От: 4.) В. Колѣпѡ-вече дѡлжность иматъ Оващенныцѣтъкѣ; ѿ. Да побѡчатъ: защо Христѡсъ перѡ повеѡкъ на сѡченицѣтъкѣ